

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 523. Hormisdæ Pap. Annus 10. Ivstini Imp. 6. Theodorici
Reg. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

Ecclesiastici.

de hinc vixit suo fidei more in Oriente & Occidente... Theod. Reg. 30.

dum Nogran civitatem populo frequentissimam fecisset inhabitabilem...

IESU CHRISTI

Annus 523.

HORMISD. PAP. IVSTINI IMP. 6. ANNUS 20. THEODORICI REG. 31.

Quingentesimus vigesimus tertius Redemptoris annus vno tantum consignatus Consule Maximo reperitur...

I. CONVL. SVIII. 573 MAXI. III.

Reverente autem Hebraei apparuit... de hinc vixit suo fidei more...

Sed vos quibus necesse est talia populo exhibere... Hoc itaq; anno octavo Idus Augusti...

II. RENATIO HERARUM IN THEATRO DE TABERNACULI. III.

Commemorandum est illa auctoritas... de hinc vixit suo fidei more...

Hoc itaq; anno octavo Idus Augusti, Hormisdia Papa cum sedisset annos novem et dies decem...

III. 573. 574. 575.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

populi sustinet: verum non ipsi tantum in forum eius digni officio profectuntur, sed uniuersa Catholica Ecclesia in Occidente celebratibus annis eundem diem natalis sequentis octauo Ihus Angustii.

IV. DE TEMPORE REGNIS CONTROVERSIA. **IV.** Aortequam autem relictus eius et huiusmodi monumenta sepulchro, ambiguitas illa solvens est de obitu tempore. Nam si consulat Anastasium ipsum fecum pugnatem iocunies, du u de ipso agens lux narrationis exordio, uisille uique ad inferiorem annum Consulatus Symmachi atque Baetii tradit; in fine autem eius obitum et sepulchra in colloca sub Consulatu Maximi, qui conuigit anno presentis. Sed & cum eius successoris Ioannis ingressum exque ponit sub Maximo Consulatu, magis firmiter tenentur illam, hoc anq& de non tueriori Hormisda dicta die esse definitum. Rortus hui e sententia Graeci etiam stipulantur. Marcellinus enim Comes, qui his ferme diebus Chronicon scribebat, pariter sub Maximo Consulatu referet ingressum Ioannis Hormisda successoris in Pontificatum. Sed alia plerumque eidem consentiunt ueritati, ut rerum gestarum otido annis singulis uique ad ipsos Ioannis obitum declarabit: ita ut nulla possit de tempore Hormisda Sed s ambiguitas remanere. Licet autem ab ipso Anastasio Sedi eius tribuantur anni octo & dies decem; Indices tamen Vaticanus libet annos nouem & dies decem & septem; uerum quod ad dies pertinet, post nouennum nonnisi decem numerati conuigit. Hae quod ad obitus tempus satis.

V. DICIA HORMISDI D. P. HISSO RIA. **V.** **VI.** TAM uero quae reliqua sunt rerum ab eo gestarum, His tamquam corollarium apponamus, nempe ea, quae quoto potissimum anno fieri contigerunt, haud satis consistere possunt. Quas uobrem cetera alia eiusdem Hormisda egregia facta, quae haud certorum annorum possunt limitibus claudi, hic ad finem ex Anastasio referenda ex more dixerunt, quibus ostendi uir non solum ipsi aduersus Eurythianos & alios superius recentissos haereticos fuisse pugnantem, sed etiam aduersus Manichaeos non leuie inuicem certantem; de quo haec in primis Anastasius: *His composuit clerum, & psalmis erudit. His se sic basilicam in territorio Albanensi possessione Mesoni. & post multa, quae suis locis superius dicta sunt, ista subliit de repetitis & condemnatis & ipso haereticis Manichaeis: Niciuani Manichaeos, quos etiam discipulos non examinatione plagarum, exilio deportauit: quorum caedus ante fores basilicae Constantianae incendio concreuunt. Misque cessit laudi Romanis Pontificibus super uisuerum gregem uigilantibus, infidias clanculo inpos intemisse: eam eos prodidisse, perdidisse fuit. Quo igitur istud excubias totius Orbis gregis agentibus in hoc ipsam potissimum inuigilandum esset, hinc uideret ipsi. Vitis Romanorum Pontificum non taceat, sed ut nobilem eundis spectandum proponi titulum, cum contigit ab eis esse inuentos haereticos: ut Lepus superius factum uidimus.*

Sed obseruatione dignum, quod andis inueniatis ab Hormisda Manichaeos d & s cum examinatione plagarum in exilium deportati uisus. Habet Ecclesiastici iudicij praxim, neque huicmodi feras bestias & laniabulis primum eductas, deinde dilenturq; flagellis subici ad extorquendam ueritatem. At non ad erudendam ueritatem tantum, sed & in poenam etiam consensisse Episcopos adhibere flagella, apud sanctum Gregorium et i scriptis uisus. Habet enim haec de pantiendo subdiacono calumniatore Gregorius scilicet his uerbis ad Anthenium: *Quia ergo tam iniquitate malum sine digna non dicit uiam tractare, sepra scriptum fratrem Paulum Episcopum uoluptate amoveri, ut eundem diuitem priu subidiamatu, quo uoluptate subiegitur, prius officio, atque ueribus publice castigatus, ut in exilium deportari, ut uini pena multumque poenae esse corredd. At licet Episcopis cella esset et ulmo di per flagella ammaduetio, praesident tamen eundis & qui arbiter ipse Romanus Pontifex, ne quis crudeliter nimis eadem iustici inberet, hinc accidit, ut idem Gregorius Papa & Andream Ferentini*

VI. SEP LESIA STRICA ANIMADO. **VI.** INQUIRERE REPARAR. **VI.** INQUIRERE REPARAR. **VI.** INQUIRERE REPARAR.

VI. **VI.** **VI.**

Episcopum duo un mensium spatio suscipulet it celebratone Miliarum, quod feminum quardam dire am odum subhibet castigari praecipit. Sed & Abbatibus concessam fuisse uirgarum ammaduetionem certum est. Subdit uero Anastasius.

Sub huius Episcopatu multa uasa aurea uel argentea uenerunt de Graecia, & Euangeliu cum tabula aurea & diano praetoli pensantium. Quibus quidem in. Patena aurea cum hyacinthis, qua postat libros quidam: Patena argentea duo pensantes singulib; res signatiq;: Scythu aureu non geminis pensans libros octo: Scythu argenteu deo an pensantes singuli libros quin; Gabatha electra pensantia libros duas: Thebe uera aurea pensantia libros sex; Padiolum oleporum, & Matheum, cum tabula ego textu de Iohanne uel Iohanna Imperiali: Subcincitrium super confessionem V. Petri Apostoli: haec omnia a Iustino Orthodoxo uorant syria elata sunt.

Sed & quod mirandum fuit, etiam hostis Catholicae fidei Rex Italiae Theodoricus uetus obitall Rege dignum basilicae Vaticanae, munus dixerim, non oblationem: solum enim oblationes tantummodo esse Fidelium Orthodoxorum, quae solemni ritu in Ecclesiam inferri confueverunt & recipi; munera uero, quae nulla habita distinctione donantur, in ecclesiam tanquam in Gazophylacium inferrentur. Sed apud Anastasium: *Eodem tempore Theodorico Rex obitall beato Petro Apostolo consecrata argentea duo pensantia libros septuaginta.* haec de munibus oblati sub Hormisda Papa basilicae Vaticanae Principibus Christianis praeferit, quae superius eidem Hormisda oblata a Clouoens Francoquim Rege sunt dicta. Quae uidem omnia summo laudi Hormisda cessisse, quae non intelligi sicuti etiam in libri Machabeorum factum a Regibus legitur templo Dei sub Onia summo sacerdote uirou sanctissimo; nam uadi, quae ibi dicitur de Proprietate Onia Pontificis pietatem & animos otis habentet mala fuerit, & ipsi Reges & Principes locum summo honore dignum iudicauerunt, & templum maximo munere iussu fuerunt. Sed sicut uice Erinct etiam, muerunt templum Domini illustratum; ita & nunc Theodoricus Rex a fide Catholica alienus, obidi; haec ex parte ipsius Romane Ecclesiae hostis dicendum; Petri basilicae donis nobilitant; & quemadmodum tributum pendere soler, licet Inuitus Rex et eius subingens Imperator, in idem Theodoricus reuertens feals Apostolice maiestatem, quodam quasi miraculo infert dona in templum, quod imbutus haereticis Ariane perfidia auctur: id exigente non alio, quam qui accepi a Patre Genes hereditatem suam, & rebelles tegeter in uirga ferrea, de quo & dictum est: *Et nimis eius terram possidet.* Sed de Hormisda res haec prosequamur, quae ad Dei cultum & templorum ornatum spectant. Sed quod nuper emertit in lucem & tenetis oblationis egrorum monumentum scriptorum Hormisda, cum acerrimis uindex contententis haberet, aduersus eos, qui lapsi laxare uiderentur operam exitimauimus.

Eius g manifestissime constat, quia secundum ritulos antiquorum Patrum a S. Iuane Papa et an fuisse, & recentiorum apud, & illa, & episcoporum sententia, sed, & canonis Gallicani Concilij conuicti: uolens, alienis aduoltero deprehensi, & aut ipsi confessi, aut ab alijs conuicti ad honorem redire non possunt. Et quia forte non desunt, quibus uel pro nimia pietate suspensa est, Patrum securitas nimis placet: sicut si recentiorum decem, & octo Episcoporum, & qui reliquis canonis statuerunt sententia, probentur, uel duntaxat. Sed forte maior est in illi pietas, quam in supradicta recentiorum decem, & octo Episcopu: maior est in illi misericordia, quam in S. Iuane Apostolicae Papa: maior charitas, quam in reliquis sacerdotibus, qui haec per exempla, uel remedia Ecclesiarum sui definitum delibauerunt. Et ideo nos per promptam uoluntatem praecipia illorum consentiam; aut si non fuerint, omnino contrarios se, & inimicos esse cognoscant. Quae est illa inimica benignitas, & uulnus eorum uis ad illum iudicij incursata seruat? Quod si etiam eos & diuinita poenitenti per plures annos agere uiderent, sic et ipsum, & saluti eorum consulere, & cato.

VI. **VI.** **VI.**

VI. **VI.** **VI.**

Annaliae... Ecclesiasticae... *Annaliae... Ecclesiasticae...*

VII. **VIII.** **VIIII.**

VIIII. **VIIII.** **VIIII.**

VIIII. **VIIII.** **VIIII.**

VIIII. **VIIII.** **VIIII.**

Ecclesiastici.

et uenerunt in hunc mundum. Cuius uero in aliquibus...

aut presbyter ordinari: uarietiam, si per ignorantiam ordi-

et uenerunt in hunc mundum. Cuius uero in aliquibus...

aut presbyter ordinari: uarietiam, si per ignorantiam ordi-

et uenerunt in hunc mundum. Cuius uero in aliquibus...

aut presbyter ordinari: uarietiam, si per ignorantiam ordi-

vt multo vt

IX. ORNAMENTA ECCLESIASTICA AB HORMISDA COLLATA.

crucibus.

Maximi.

X. IOANNES PAPA CREATUR.

XI.

et al.

ciuslem

XII.

ensidem tenent in referas necesse est: etenim superioris anno, Himo & praticis maiori parte sed se Hormisdam, in is hiquet ex his, que nuper dicta sunt.
 Degebat apud montes Simbrini magnus ille Catholicus orbi splendor, sanctissimus enim chorum Patriarcha Benedictus, iam que duodecim exeret (ut testatur Gregorius 4) monasteria. Sed nondum ista narrantem: Cum sancti viri duo in eadem solitudine virtatibus sequi que susserieret, multi ab eo in eodem loco ad omnipotentem Dei sunt servitium congregati: itacum illis duodecim monasteria cum omnipotentis Iesu Christi Domini nostri epistolatione construeret, in quibus statim Patribus duodecim monachos deputavit, paucos vero secum retinuit, quos ad hoc ipsa profertur apto emittit iudicavit. Ceterum etiam tunc ad eum Romanae vrbis nobilibus & religiosi conerere iussit, et filios omnipotentis Dei nutriendos dare. Tanque bone sui sui soleris Eurythius Maurum, Terentium vero Patricium Placidum tradidit: et quibus Maurus unum cum bono polleret moribus, Mauritius aditur carpit exilium: Placidus vero puerulis ad hoc indolis gereret annis, hae de oblati a parentibus Romanis pueris sanctus Gregorius. Quando vero contigerit inde migrare Callimum vitantem Florenti in insulam S. Benedictum, suo loco dicitur, hae modo de his fatis: consule tu Gregorium, h. plura capis.

XIII.

S. ad tres Orientales oratio convertitur, Iustinus religiosissimus Imperator, Catholice fidei cultor studiosissimus, hanc satis habuit sals legibus Nestorinos atque Eurythianos profertur proleptis: sed audientis Manichaeos in Orientem repertos esse, aduersus eosdem promulgavit edictum. Qui enim in Viberne uti, Apolloniae, Ecenura occidit sunt, in longe postea regione, ut in gaudi visi sunt, nisi se consilium, quos cognoscebat Imperator legibus prolis gaurit, quibus & omnes haereticos, Iudaeos atque Gentiles, part exipuit, cum illi sanctus b. Manichaei uolupte expelleretur & capite puniretur. Reliqui autem huius (haeretici est omnis non Orthodoxus) & Graeci, nempe Gentiles, seu Pagan, & Iudaei & Samaritae prohibentur magisterium gerere, & dignitates habere, aut in aere, vel aut Deservos, aut Patrie citatam fieri (ne habeant licentiam vexare aut indicare Christianos, aut Episcopos) item militari quoque prohibentur, ut pro quoque si ex genere Cohortantibus sunt: haec in mandatum quidem sistentes, in non offendentes autem, neque in Orthodoxos quid excoquentes in publicis vel privatim castris. Qui autem tentaverit quid horum facere, proterquam quod factum pro infesto erit, laborarum laboris viginti: & qui publicis ipsis deservitibus invidere conati fuerint, etiam viginti, & Praefiles quinquaginta; & omnes de primatu rebu inferantur. Excipiuntur Gothi qui sunt in Italia, & aliter prout visum Imperatori fuerit, honorantur. hae Iustinus, qui ob foedus cum Theodorico interum Gothis licet Arrian's patendum putavit.

XIV.

Sed quod ad ipsos Manichaeos spectat, hoc eodem sexto ipso Iustini Imperatoris anno hae de his, que ad versus eos gessit, Caelenus habet: Persecutus est Iustinus huc anno Manichaeos, multosque eorum supplicia subiecit, quod & Cabades Rex Persarum praesens in suo regno, qui omnia, quae reperiunt in suis finibus, trucidavit, quamquam autem ex causa ad haec agenda permotus, accepit ab auctore Michael: Cabades Rex Persarum, filius Peraz, multa multa Manichaeorum cum episcopo totum Indorum via die peremit una cum senioribus Persis, qui compositum eorum erant: sicut enim etiam nomen Photianum Manichaei a puero instituerunt, reprobantibus duabant: Quia pater tuus sensit, & si contingeret eum mori, princeps in regnum tuum fratrum tuorum faceret Imperatorem, tu quae teneant dogma istorum. Nos autem possessionem per orationem Iustini persuasit patri, abrenunciare Imperio & te peruenire, ut videtur, que confirmat dogmata Manichaeorum, quae promissum huiusmodi h. im perasset.

XV.

Cum autem hae Cabades cognovisset, Iustitiam teneant fieri, quasi factum filium suum Imperatorem, omnes in eodem Manichaeorum episcopo eorum & milites & liberos adesse conuenit, similes principum magnorum Gloriam, & magis, & Christianorum Episcopum Bazarum dilectum a Cabade & medicum optimum, Et conuocatis Manichaeis ait: Gladius imper

magis vestro, & volo vobis dare, diem vno, sicut mecum Phoenicem: sed segregeat vultu ipsos ad recipiendum eum. Qui sepi subiecit, ut metipso segregeant: Cabades autem praesens exercitus suos in vrbem, omnes occidit gladius cum Episcoporum sub conspectu magistrum principum & Christianorum Antistitis, hae iudicium in Miscella. Ingentem plane civium odi fuisse Manichaeorum eodem, inde exultare licet, quod in Persia frequentior esse solent Manichaei, vbi tuto degere consueverunt, quam in aliis Romani Imperii regionibus: cum praesentem quasi naturam solam Persidem esse ipsi cognoscere, vbi primum fuerant exorti: ob quam causam inter Manichaeos & Persas plurima fuisse commonia, Agathas de Periarum moribus agens & occidit, nempe idem esse vtriusque sectae dogma de duobus principibus, ex quibus alibi ipis sciant de deo creantur atomata in ipsum consule.

Sam Manichaeos reulit oratio, ad quos anno superioris Iustini Imp. per Alexandrinum Episcopum pro curatum esse legationem vidimus; ipsique de Iustini tanta facta recenserat, quam modo post eadem martyrum Homocorum. Are hae & scelerum perpetratarum per Arum apostitam Hebraum sancta Duman Regem, in eum vltus est Deus, immisso in ipsam Eleaban Rege Ethiopiam viro Christianissimo hoc anno post transactam hiemem, historiam quidem fide integram habent eundem. Are hae martyr's Acta, que hic singulis reddere verbis, argumenti nobilitate & tractatum veritas persudant. Secuta hae autem sunt, cum (ut loquens dictum est) Iustinus Imperator audita Homocorum Christianorum strage per Hebraum tyrannum quom diuissime perpetrata, per Alexandrinum Catholicorum Antistitem eandem Regem Ethiopiam ad vltionem parandam excivitat. Quae vero ab auctore s. subscribunt, audi:

Non latebat autem nec prius quidem Ethiopiam regentia quae fallax fuerat: sed tempore aui praesentis (erat enim hiemem) vel motus gnomit. Itaque cum validum e. & fisset exercitus cum iam ex suis, tum ex mercibus v. q. & viginti milia naves autem Indias septuaginta in ipsa hieme conficiunt, & quoniam ex negotiorum Persis & Ethiopibus, qui illuc venerant mercaturae gratia, naves alia collegisset ad sexaginta: cumque eas quae ex ipis ipsis fuerant, inflamarat & resisset, & omnia parasset: verum in vno motus exercitus, armis quoque & equis & alia apparatu preparabat, ut praeo conlugeret cum inimicis, Et per contentum quidem ab inferni parte Ethiopiam, inquit quidem milia Ethiopiam ad Homocorum parte nauis Occidentales, ut ipse quidem per mare cum nauibus, illi autem per terram orientes, hostes in medium occiderent.

Ceterum illi quidem cum multos dies iter fuissent, per laica castra & transita diffusa omnes ostentaverunt: ut qui nec peruenire ad Iustinum, nec ad regionem suam poterant redire. Rex autem cum iam esset navigaturus, venit in templum, ad cuius forem regiae velle adique indignum imperii depositum, ingressus quidem est in primatu habent: illos autem ex aduerso ara, cum Deum multum irasset, & facta ab ipso in Hycopo mactata, atque in ipsa solitudine pro Hebrais in memoriam renovasset: illi, dicebat, fuerunt in gratia in te benefactorem, neque illi salum, sed Christum, qui ex eo nati sunt. In eum in Domine, quam si male gessimus in tua ciuitate, ut qui popululum illum per dolam circumspicimus, & consilium inuicem aduersus Sanctos tuos, & in eos, qui restant, ad hoc mala machinantur. Quod si nostra peccata id interuenit: sicut tu non tradas illorum in manibus. Quod autem ipse voluerit, hoc excepto, nullo impone supplicium in fortio dicatur. Vltimum est ipsorum Christum, propter quem gloriantur, & cruciam?

Hae cum praesentem esset cum locum, egreditur de templo & e ciuitate, & ad quemdam monachum, qui propter virtutum operationem dignum erat habitum, ut praesentis futurus, & in angustia turricula sano quadraginta quinque annos fuerat in cluio, pedo venit eodem habita, de praesentis suscitatur: attulit composita quoque rhymicam, in quibus etiam animum Latenter immixerat. Quae cum tradidisset, querebat praesentis & significauerunt eorum, quae erant expectata. Ille autem dolens deprehensus, cum quo esset opine uisus. Sit tecum (inquit) Deus,

Greg. lib. 2. c. 5.

b. Cod. de haer. & Manich. l. 1. c. 1. conu. xviii. iustini ad vrbem v. Manichaeos.

c. apud Michael. lib. 1. c. 1.

Manichaei in Persia summi occisi.

d. Agath. de h. v. v. l. i. c. 1.

XVII. EXPOSITIO REGIS ETHIOPUM IN HOMOCORITIS.

XVIII. FISTAS REGIS ARTHIOPUM IN THEPEDIA OTIONE PARANDA.

XIX. CORUPTIO MORI ETHIOPUM.

Ecclesiasti...
 Manuscript text in the right margin, containing biblical and historical notes. The text is partially obscured by the gutter of the book and is mostly illegible due to the angle of the page. Some legible words include 'Ecclesiasti', 'Manichaei', and various fragments of text related to the main subject of the page.

XXIX. Illudam TEHQIII IORUM VI TAM RE STATVR. *XXIX. Illudam TEHQIII IORUM VI TAM RE STATVR. Illudam TEHQIII IORUM VI TAM RE STATVR.*

Deo autem agenti gratias pro tanta victoria & gratia, volens que laudem dignam reddere maiori, cum dyabolo quidem regiam mississet Hierosolymam, hinc indutus ciliis, & noctu egressus est Regia & ipsa curate, asseruit ad verum montem ad non asseruit vi non, quae exeretantur: & cum se in exiguam clausisset domuncula, & voluisset illius non egredi toto tempore vite suae, regiam suscipit nonnullam, ex eis, quae sunt mundi, nihil possidens, nisi solum solum & puerum ad aquam libendam, & pauca pane & aqua vinum & oleum variis, si quis offerret, cum nullum ex mundi anis vidisset tota vita, non ad aliud aliquid habens mentem erant, nisi ad soli Deo vacandum. Denique cum de se se exeretantur, sic etiam e vita excedit in Christo Iesu Domino nostro, quem deat omnia gloria, hinc & non ratio non & semper, & in sua laudatione, Amen. haec deus de Homertis & Athiopiis narratio summo digna praecio, utpote quod ex ea significetur, quam seueritatem fuerit Christianismus in Athiopia & Homertis, terra fecunda martyribus: pariterque perspicuo renouat de unitis illa vindicta in peridum apostatam H. b. p. ex Christiano reddendum dicitur Christiane fidei persequorem, cuius amicus in sollo sedens videns Orientem in motu tentoria: a totius Christiane religionis destructionem: vt merito confidetur a deo repentinam in eum dimittit in missa vindicta, terram vicissim non, illud sit Prophecticum repetendum a: *Vidimus in super caluam & eleuatum sunt caeteros Libani: & transfuit, & ex non erat. Ita plane, pugnantem Deo, apostatam petire de cur, & Hebraeos perfidia se pe prolatate curios insuper gentis comna debere confringi. Sicut morte suo Deas ad tempus, vt probentur electi, solus habentis, libere de bacchari fatellio demonum saluam imperatorem, sed profinus eandem ditina potentia vinci, & exponi ludio superant.*

XXX. *XXX. Qui autem in locum Elesbian succellit Rex Athiopiae, & que haeres eius extitit pietatis de cultu rebus gestis sub Iustiano successore Iustini Procopius & meminit, pariterque de Rege Homertarum, quos Romano Imperio federatos aduenit Perfas idem Iustianus inmittere cogitauit: meminit pariter de Hebraeis in illis item Homertarum regionibus tumultibus, iterum debellatis: haec & alia Procopius pluribus, describens simul regionem Homertarum, & aliarum gentium proximarum. Vidisti Athiopiae Ecclesiae candorem & pulchritudinem, eandemque per fidem, quae purificat secundum Petrum Apostolum & corda hominum, super nives dealbaram: vt merito tam a deo amaretis, sibi que in psonam iuxterit mysticus Moyses d. Christus Deus noster: cuius gratia veluti quodam miraculo albescent Athiopes, cum & secundum illud Prophecticum tunc acciderit e. Athiopia prope nitet manus eius Deo. cur ipsa caeteris visa sit eucurrere ad Christum ardentius, quae adeo Dei amore feruente habuit Christianos, ipsorumque Reges Christiane sublimioris vite verticem attingentes. Vtinam sicut Athiopum & Homertarum Fidelium praeclearae res geste cum superiorem, tum praesentem annuum adeo illustrent, ita eorundem reliqua digna memoria superferrent monumenta, quibus licuisset singularis annis locupletare nostros Annales.*

XXXI. *XXXI. Caeterum statim haec tunc temporis ill' ultra sunt monumentis Auctor est Photius in Biblio. hec, ex idisse suo tempore commentatam ac Sarracenum, cum apud eos regnaret Iust. Aet haec Regis tempore Iustiani Imperatoris Iustini hinc succellit is: itemque aliam scri-*

ptionem alicuius legitionis a Iustino Seniore isto, de quo agitur, ad Alemundum Principem Sarracenum, functumque eo esse munere Abrahamum eiusdem Nonnos parentem, qua Ioannem & Nicolatum Romani exercitus duces recuperant. Sed perierunt ista, quibus quidem cuncta, quae dicta sunt, illustriora firmioraque reddi potuissent: At de his haecenus.

Hoc idem festo Iustini Imperatoris anno, magno damno Christianae religionis Euphemia Augusta de Catholica fide optime merita ex hac vita migravit: cui honorifice extremae personatus Iustinus Imperator, aliam accepit comitem Theodorum nomine, quam & Augustae titulo insigniuit, haec Graecae auctoritas:

XXXII. *XXXII. Hoc idem festo Iustini Imperatoris anno, magno damno Christianae religionis Euphemia Augusta de Catholica fide optime merita ex hac vita migravit: cui honorifice extremae personatus Iustinus Imperator, aliam accepit comitem Theodorum nomine, quam & Augustae titulo insigniuit, haec Graecae auctoritas:*

XXXIII. *XXXIII. Hoc idem festo Iustini Imperatoris anno, magno damno Christianae religionis Euphemia Augusta de Catholica fide optime merita ex hac vita migravit: cui honorifice extremae personatus Iustinus Imperator, aliam accepit comitem Theodorum nomine, quam & Augustae titulo insigniuit, haec Graecae auctoritas:*

XXXIV. *XXXIV. Hoc idem festo Iustini Imperatoris anno, magno damno Christianae religionis Euphemia Augusta de Catholica fide optime merita ex hac vita migravit: cui honorifice extremae personatus Iustinus Imperator, aliam accepit comitem Theodorum nomine, quam & Augustae titulo insigniuit, haec Graecae auctoritas:*

XXXV. *XXXV. Hoc idem festo Iustini Imperatoris anno, magno damno Christianae religionis Euphemia Augusta de Catholica fide optime merita ex hac vita migravit: cui honorifice extremae personatus Iustinus Imperator, aliam accepit comitem Theodorum nomine, quam & Augustae titulo insigniuit, haec Graecae auctoritas:*

XXXVI. *XXXVI. Hoc idem festo Iustini Imperatoris anno, magno damno Christianae religionis Euphemia Augusta de Catholica fide optime merita ex hac vita migravit: cui honorifice extremae personatus Iustinus Imperator, aliam accepit comitem Theodorum nomine, quam & Augustae titulo insigniuit, haec Graecae auctoritas:*

CHRISTI IUSTINI IMP. 7. Ecclesia

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

IESV CHRISTI ANNO 524

... de duplici perdestinatione, in cuius operis prae-
... que apud Carthaginensium a calu-
... quem licet ipse noverit nomina-
... Fabianum appellat. Quoniam aduersus ca-
... compulsum, qui non
... non debuit
... Augustini & Hieronymi dicta
... in me vultis
... quere. Ca-
... in se concitare, a quo tum ipse, tum pre-
... redemerant.
... Imperiales Imperatores Regem Theodorico, accipe ex epistola e Theo-
... Augustum: Considerate (in-
... monumenta arca-
... re, quantum decessori vestri studuerim de suo iure relinquere,
... parentum nostrorum federa pronouent. Estimato qua
... oblata suscepit, que consueuerunt postulari etc. Vi-
... sub peticulo Iustini Imperatoris religio-
... potentiam, cu-
... illud vnum ex istis esse re-
... si religioni optime consulatur. In his
... Iustinus Romanus Pontifex
... Constantinopolim profes-
... sed & quam magno id
... ipsa rerum gestarum tractatio perspicuo declarabit.

IESV CHRISTI
Annus 524.

IOANNIS PAP. IUSTINI IMP. 7.
ANNUS 1. THEODORICI REG. 32.
CHRISTI ANNOI quingentesimos viginti quatuor
... Iulium Imperatoris
... studiosis
... Theodorico Re-
... ne cu-
... in O-
... Imperii anno
... aduersus
... diuimus)
... De
... in Oriente partibus,
... Ariana vixeret,
... sicut
... legatione
... sequentem annum
... fidei restituitur.

Haec iam apud Theodoricum Italia Rex indigno
... iustigilabat
... protectorum
... videri
... in Italia, & in aliis, quibus praerat regio-
... causa Catholicae ne-
... meritis saepe iustis-
... Ecclesiam a schismaticorum
... potestatis
... admo-
... in O-
... legationibus exstantes
... libertate
... hoc anno vltro ci-
... optabat atque pe-
... videret, pp. tentis
... legationi-
... legationis mu-

IESV CHRISTI
Annus 525.

IOANNIS PAP. IUSTINI IMP. 8.
ANNUS 2. THEODORICI REG. 33.

Vigesimo quinto Christi anno supra quingentesi-
... Iustinus Romanus Pontifex, praeter motem praedecessorum,
... ob Arianos
... legationem
... Imperatorem.
... Iustinus
... legationem
... Iustino Imperatore
... mentionem.
... illam quo-
... Senatus Romanus
... in sus-
... Iustino Imperatore
... inferius.

Ceteram scimus sanctissimum Pontificem acerbas
... ab Ariano-
... esse
... Anasias Biblio-
... Constanti-
... Theodoricum, impor-
... Patricium, ac-
... legationem ab ipso Rege, virescens
... quod si non faceret,
... ambulantem cum
... Iustino Imperatore
... cohortante, im-

III.
caput Cas-
siod. lib. 19.
cap. 1.

L
DE LEGA-
TIONE IO-
ANNIS PA-
P. CON-
STANTI-
NOPLENSIS.

II.
CAPITULUM
IOANNIS
PONT.

